

Brusel bude dotovat demontáž evropských hutí

- CZ24 News | 20. května 2021

EU: Evropská integrace začínala v roce 1952 podpisem smlouvy nazývané Montánní unie, kterou bylo založeno Evropské společenství uhlí a oceli. Smlouva mezi Francií, Německem, zeměmi Beneluxu a Itálií zavedla mechanismus společného plánování těžby uhlí a výroby železa a oceli, jejich dotování z veřejných rozpočtů a ochrany výrobních kapacit proti nekalé konkurenci. Montánní unie vznikla v době studené války. Její zakladatelé chtěli rychle obnovit a zmodernizovat výrobní kapacity zničené během 2. světové války. Na dostatku oceli záviselo přežití západní Evropy v případné vojenské konfrontaci s východním blokem. Ale také výroba traktorů pro zemědělství, automobilů a mnoha dalších civilních položek.

Smlouva o Evropském společenství uhlí a oceli byla sjednána na 50 let. Při podpisu dalších integračních smluv o Evropském společenství, Evropském hospodářském společenství a Evropských společenstvích, byla pohlcena do tzv. primárního práva. Když v roce 2002 vypršela, k jejímu prodloužení již nedošlo. Balík smluv v roce 2009 nahradila tzv. Lisabonská Smlouva o EU a o fungování EU. Neprodloužení Montánní unie vyslalo signál o dalším směřování evropské integrace. Z ekonomického spolku původně podporujícího průmyslovou a zemědělskou výrobu postupem času vznikl mnohasetisícový úřednický nadnárodní aparát, který je prodlouženou rukou globalizátorů. Nyní podporuje dovozy všeho z Asie a dalších zemí s levnou pracovní silou.

Od počátku jednání o Zeleném údělu upozorňuji na riziko, že může jít o poslední hřebíček do rakve evropského průmyslu i zemědělství. V rámci Zeleného údělu má být provedena dekarbonizace - ukončení těžby a využívání uhlí, ropy a plynu. Údajně proto, aby unijní země snížily objem oxidu uhličitého vypouštěného do atmosféry. Jenže bez uhlíku nelze vyrábět ani železo a ocel. Proces výroby železa objevili Keltové a Chetité již před zhruba 4 tisíci lety. Již tehdy používali uhlík obsažený v dřevěném uhlí nejen k zahřátí rudy na teploty mezi 768 až 1.150 °C, kdy se železo taví a zkujňuje, ale i k pohlcování kyslíku a dalších sloučenin v rudě do strusky.

Kvůli rozšiřování výroby železa v Evropě došlo během středověku k vykácení většiny lesů. Evropské lesy zachránili těsně po skončení třicetileté války Angličané, kteří k tavbě železa začali používat kamenné uhlí vytěžené v okolí řeky Severn. K obnově evropských lesů došlo díky vynálezu vysoké pece Henrym Cortem v roce 1784, jehož technologie tavby pomocí černého uhlí a vápence snížila na minimum spotřebu dřevěného uhlí.

Je paradoxní, že právě v době Zeleného údělu by se výroba železa v Evropě měla vrátit k dřevěnému uhlí. V jednom z pozměňováků návrhu k rozhodnutí Rady, o přijetí výzkumného programu Výzkumného fondu pro uhlí a ocel to navrhli poslanci z frakce Zelených, v jejichž řadách působí i čeští Piráti. Skupina zelených poslanců zcela vážně navrhla, aby z výzkumného fondu byl dotován přechod železáren z fosilních paliv na paliva a redukční činidla z biomasy. Návrat k dřevěnému uhlí označují jako „moderní“ technologie.

Nikdo z nich se zřejmě vůbec nezabýval otázkou tzv. kolaterálních škod. Železářny a ocelárny v EU by po přechodu na biomasu zlikvidovaly veškeré evropské lesy během jediného roku. V dalším roce by musely přijít na řadu stromy ze Sibíře a z tropických deštných lesů. Zelení by během svého klimatického tažení proti fosilním palivům byli schopni kompletně odlesnit planetu již během

víceletého fiskálního rámce 2021 až 2027.

Mnohem pravděpodobnější je však scénář, který navrhuje Evropská komise. Podle jejího návrhu, o němž jsme včera hlasovali na plénu Evropského parlamentu, by více než polovina peněz z Výzkumného fondu pro uhlí a ocel měla být vyplacena na dotace demontáže současných železáren a oceláren. Na výzkum nových druhů oceli a účinnějších způsobů její výroby má jít jen „pár drobných“. Hlasoval jsem samozřejmě jak proti návrhu Komise tak i proti šíleným nápadům na nahrazení kamenného uhlí dřevěným palivem.

Sovětský generalisimus Josif Vissarionovič Stalin se nám v záhrobí musí smát, až se za břicho popadá. Na sklonku svého života byl svědkem založení Evropského společenství uhlí a oceli. Jeho nástupci mohli pozorovat obnovený rozvoj ocelářství v západní Evropě. Stalin na konci 2. světové války navrhoval spojencům odprůmyslnění Německa, aby již nikdy nemohlo rozpoutat další světovou válku. Západní spojenci s jeho plánem nesouhlasili a jako nepřátelé SSSR ve studené válce podporovali obnovu německého ocelářství a zbrojního průmyslu. Stalina by však ani ve snu nenapadlo, že politiku odprůmyslnění – tentokrát celé EU bude jednou řídit německá předsedkyně Evropské komise.

Ursula von der Leyenová zřejmě nebyla do čela Komise, která provádí plán Zeleného údělu, jmenována náhodou. Celoevropsky slavnou se stala v době, kdy vykonávala funkci spolkové ministryně obrany. Během svého mandátu spravovala zbrojní akvizice tak „zdatně“, že vojáci Bundeswehru museli odjet na společné cvičení NATO vybaveni načerněnými tyčkami od smetáků místo kulometů, které výrobce včas nedodal.

Po celou dobu, kdy vykonávám mandát poslance europarlamentu pozoruji snahy Komise omezovat průmyslovou a zemědělskou výrobu v členských státech EU a nahrazovat ji dovozem ze třetích zemí. Ve všech případech proti těmto návrhům vždy hlasuji. Nyní máme černé na bílém potvrzeno, že Zelený úděl je zastřešujícím plánem všech unijních politik směřujících k likvidaci evropského průmyslu a zemědělství a přetvoření Unie na oblast totálně závislou na dovozech. Schválení výzkumného programu Výzkumného fondu pro uhlí a ocel určitě s radostí uvítají nadnárodní korporace jako Mittal Steel, které už nyní skupují a zavírají evropské ocelárny a výrobu oceli přemísťují do Indie. Jásat jistě budou i výrobci z Číny, pro jejichž výrobky na unijním trhu vznikne více místa.

Autor: Ivan David

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>